

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-553(20)/16/WK
DNR-730-596(15)/16/WK

Warszawa, 6 kwietnia 2017 r.

DECYZJA DNR-2/84/2017

Na podstawie art. 41c ust. 3 pkt 1 i 4, art. 41c ust. 4 oraz art. 41c ust. 9 ustawy w związku z art. 1 ust. 1a pkt 4 oraz 43b ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 655 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie wprowadzonych do obrotu przez Grażynę Ludkiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie, „kamizelek odblaskowych siatka”, (oznaczonych na fakturze: KS-2 kamizelka siatkowa) niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami określonymi w § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej (Dz. U. z 2005 r. Nr 259, poz. 2173), zwanego dalej „rozporządzeniem” oraz innymi wymaganiami określonymi w § 36 ust. 1, § 39 ust. 1 w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 oraz § 43 ust. 1 rozporządzenia oraz w przypadku „kamizelek odblaskowych siatka” (kolor pomarańczowy) niezgodnych również z zasadniczymi wymaganiami określonymi § 15 rozporządzenia, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. nakazuje Grażynie Ludkiewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie:

- 1) wycofanie z obrotu „kamizelek odblaskowych siatka”, (oznaczonych na fakturze: KS-2 kamizelka siatkowa) niezgodnych z wymaganiami;
- 2) powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobów z zasadniczymi oraz innymi wymaganiami na stronie internetowej: www.jagatex.pl oraz w jednej gazecie (dzienniku) o zasięgu ogólnopolskim w formie ogłoszenia o wielkości min. 7/7 cm, o treści: „Grażyna Ludkiewicz prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa

JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie, informuje, że kamizelki odblaskowe siatka są niezgodne z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej, z uwagi na brak oznakowania znakiem CE, brak dołączonej instrukcji użytkownika oraz brak deklaracji zgodności WE i certyfikatu oceny typu WE potwierdzających przeprowadzenie procedury oceny zgodności. Ponadto w przypadku kamizelek odblaskowych siatka w kolorze pomarańczowym stwierdzono brak wymaganego współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego, w związku z czym nie zapewniają odpowiedniej widoczności użytkownika w warunkach oświetlenia dziennego. Ogłoszenie publikuje się w związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/84/2017 z dnia 6 kwietnia 2017 r.". Ogłoszenie powinno być umieszczone w terminie 14 dni od dnia otrzymania ww. decyzji;

- 3) odkupienie „kamizelek odblaskowych siatka”, (oznaczonych na fakturze: KS-2 kamizelka siatkowa) niezgodnych z wymaganiami na żądanie osób, które faktycznie nią władają;

II. nadaje decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w sklepie w Gdańsku przy ul. Żaglowej 1, należącym do Małgorzaty Poznańskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa „GOSEP” Małgorzata Poznańska w Gdańsku przy ul. Wolności 17A/9, inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, stwierdzili w ofercie sprzedaży kamizelkę odblaskową siatka (oznaczoną na fakturze: KS-2 kamizelka siatkowa).

W trakcie przeprowadzonej kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca zakupił 20 sztuk kamizelki odblaskowej siatka (oznaczonej na fakturze: KS-2 kamizelka siatkowa) od Grażyny Ludkiewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie na podstawie faktury VAT nr 14/08/015 z dnia 4 sierpnia 2014 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zakwalifikował przedmiotową kamizelkę odblaskową siatka do środków ochrony indywidualnej kategorii II, które zgodnie z § 34 rozporządzenia podlegają ocenie typu WE określonej w § 38 rozporządzenia.

Na wszywce wyrobu umieszczono: nazwę: kamizelka odblaskowa siatka, nazwę i adres producenta: F.H. Jagatex, ul. Bawełniana 12E, 97-400 Bełchatów, rok produkcji: 2014, 100% Polieser, rozmiar: XXL, symbole graficzne dotyczące konserwacji wyrobu.

W wyniku kontroli Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził brak na wyrobie oznakowania CE, co narusza § 43 rozporządzenia. Ponadto stwierdził, że do wyrobu nie dołączono instrukcji użytkowania, co narusza § 9 ust. 1 rozporządzenia.

Stwierdzono również, że przedmiotowy wyrób nie został oznaczony numerem normy szczegółowej zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt 7.2 d normy PN-EN ISO 13688:2013E „Odzież ochronna wymagania ogólne”.

W związku z powyższym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do producenta wyrobu Grażyny Ludkiewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie, z żądaniem przekazania dla wyrobu deklaracji zgodności WE oraz certyfikatu oceny typu WE potwierdzających przeprowadzenie jego procedury oceny zgodności.

W związku z żądaniem, Grażyna Ludkiewicz prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie, poinformowała, że wyprodukowana przez nią kamizelka siatkowa z taśmami odblaskowymi KS-2 nie posiada oznakowania znakiem CE oraz nie została certyfikowana ani na zgodność z normą EN 20471, ani na zgodność z normą EN 1150:2001, nie jest kamizelką ostrzegawczą, a tym samym środkiem ochrony indywidualnej. Przedsiębiorca poinformował, że produkuje kamizelki w szerokiej gamie kolorystycznej od białych do czarnych w różnym układzie taśm odblaskowych zgodnie z zamówieniami otrzymywanymi od klientów. W ocenie producenta kamizelki są zwykłą odzieżą z naszytą taśmą odblaskową, która występuje na rynku w dużej ilości (np. koszulki, czy dresy). Przedsiębiorca poinformował ponadto, że odzież tego typu używana jest, jako odzież sportowa, reklamowa czy wizualizacyjna. Producent stwierdził, że skoro kolory fluorescencyjne i materiały odblaskowe nie są zastrzeżone tylko dla odzieży

ostrzegawczej to istnieje możliwość dowolnego ich stosowania przez producentów. Producent wyjaśnił również, że materiał odblaskowy, np. w postaci naszytej taśmy odblaskowej jest obecnie coraz częściej stosowany w różnego rodzaju kolekcjach odzieży i producent nie ma obowiązku certyfikacji takiej odzieży. Poinformował ponadto, że posiada w swojej ofercie sprzedaży również odzież spełniającą wymagania norm, jednakże będąca przedmiotem kontroli kamizelka siatkowa nie jest środkiem ochrony indywidualnej. Producent stwierdził, że na fakturze sprzedaży przedmiotowy wyrób został wskazany pod nazwą: „kamizelka siatka KS-2”, a nie pod nazwą: „kamizelka ostrzegawcza”.

W odpowiedzi Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Grażynę Ludkiewicz, że rozwiązanie konstrukcyjne wyrobu oraz umieszczona na etykiecie nazwa „kamizelka odblaskowa” sugerują konsumentom, że odzież ma na celu sygnalizować wizualnie obecność użytkownika na drodze we wszystkich porach dnia oraz w ciemności przy oświetleniu światłami przednimi pojazdu, światłem latarek lub reflektorów, a także przy oświetleniu światłami ulicznymi na drogach miejskich. W związku z powyższym mając na uwadze przepisy określone w § 2, § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej implementującego Dyrektywę Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz. Urz. UE L z 1989 r. Nr 399, str. 18), zakwalifikował ww. kamizelkę do II kategorii środków ochrony indywidualnej, w procedurze oceny zgodności których uczestniczy jednostka notyfikowana, natomiast po przeprowadzeniu oceny zgodności, w przypadku ww. wyrobów, producent lub upoważniony przedstawiciel wystawia deklarację zgodności WE oraz umieszcza na wyrobach znak CE.

W odpowiedzi Grażyna Ludkiewicz podtrzymała swoje stanowisko, że kamizelka odblaskowa siatka nie jest środkiem ochrony indywidualnej, oraz że nazewnictwo „kamizelka odblaskowa” nie jest zastrzeżone wyłącznie dla środków ochrony indywidualnej i może być stosowane w różnych rodzajach odzieży zawierającej naszyte elementy odblaskowe. Producent argumentował, że nie ma obowiązku umieszczania znaku CE na odzieży przeznaczonej do ogólnego zastosowania, do której kwalifikowana jest przedmiotowa kamizelka. Podkreślił, że szyje kamizelki odblaskowe w różnych kolorach i różnym układzie taśm, emblematów oraz nadruków odblaskowych zgodnie z zamówieniami odbiorców oraz nie ma wiedzy na temat tego w jakim celu kamizelka jest zamawiana. Przedsiębiorca stwierdził również, że w żadnym

miejscu na wyrobie nie umieszczono informacji, że jest to odzież o intensywnej widzialności do użytku zawodowego, dla której wymagana jest zgodność z normami. Przedsiębiorca przyznał, że kamizelki, których dotyczyła kontrola są odzieżą pozazawodową odblaskową, nie można ich natomiast zakwalifikować do odzieży ostrzegawczej. Stwierdził ponadto, że nazwa „ostrzegawcza” jednoznacznie wskazuje na odzież ochronną, zawodową podlegającą certyfikacji, natomiast nazwa „odblaskowa” jest pojęciem ogólnym, które można stosować do zwykłej odzieży z elementami odblaskowymi. W ocenie przedsiębiorcy wykroczeniem byłoby wprowadzenie przez producenta na rynek wyrobu oznaczonego znakiem CE, a nie spełniającego wymagań dyrektywy 89/686 oraz że producent sam określa, czy chce certyfikować dany wyrób czy też nie oraz czy umieścić na nim znak CE, a odbiorca wyrobu decyduje o wyborze takiego wyrobu, który spełnia jego wymagania i oczekiwania. Podsumowując przedsiębiorca stwierdził, że skoro kamizelka nie jest środkiem ochrony i nie była badana na zgodność z wymaganiami normy, nie musi posiadać instrukcji użytkowania, deklaracji zgodności WE, certyfikatu oceny typu WE oraz nie musi być oznakowana znakiem CE. Na poparcie swojego stanowiska przedstawił opinię Zakładu Certyfikacji TEXTIL – CERT Instytutu Włókiennictwa w Łodzi.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że kamizelka odblaskowa siatka nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w § 9 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączonej do wyrobu instrukcji użytkowania oraz innych wymagań określonych w § 36 ust. 1, z uwagi na brak deklaracji zgodności WE, § 39 ust. 1 w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na brak certyfikatu oceny typu WE oraz § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak znaku CE i przekazał akta z przeprowadzonej kontroli Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w celu wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

W oparciu o przekazany przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej materiał dowodowy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK”), pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. zawiadomił Grażynę Ludkiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie (zwanej dalej: „stroną postępowania”), o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wprowadzonej do obrotu „kamizelki odblaskowej siatka”, niezgodnej z wymaganiami określonymi w:

- § 9 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączonej do wyrobu instrukcji użytkownika;
- § 36 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak deklaracji zgodności WE;
- § 39 ust. 1 w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na brak certyfikatu oceny typu WE;
- § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak oznakowania wyrobu znakiem CE.

Prezes UOKiK podtrzymał stanowisko Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej uznając, że kontrolowana „kamizelka odblaskowa siatka” jest środkiem ochrony indywidualnej w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej, którego zadaniem jest ochrona użytkownika przed występującymi zagrożeniami. Mając na uwadze wygląd wyrobu, jego rozwiązanie konstrukcyjne oraz przeznaczenie, uznał, że wyrób jest odzieżą ochroną oraz odzieżą ostrzegawczą, której podstawową funkcją jest wizualne sygnalizowanie obecności użytkownika na drodze we wszystkich porach dnia oraz w ciemności przy oświetleniu światłami przednimi pojazdu, światłem latarek lub reflektorów, a także przy oświetleniu światłami ulicznymi na drogach miejskich. Mając na względzie wyjaśnienia producenta, że kontrolowana kamizelka jest odzieżą pozazawodową odblaskową, Prezes UOKiK stwierdził, że wymagania dla wyrobu zostały określone w normie PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania”. Zgodnie z przewodnikiem Komisji Europejskiej „Guide to application of the PPE Directive 89/686/EEC z 19 października 2015 r. odzież ostrzegawcza kwalifikowana jest do II kategorii środków ochrony indywidualnej (pkt 15.1 „High visibility clothing str. 105). Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przepisy rozporządzenia wyraźnie wskazują, co nie jest środkiem ochrony indywidualnej. Zgodnie z § 2 rozporządzenia, przepisów rozporządzenia, nie stosuje się m.in. do środków ochrony indywidualnej powszechnego użytku, które chronią przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (np. odzież sezonowa). Ponadto zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt 6.13 przewodnika Komisji Europejskiej „Guide to application of the PPE Directive 89/686/EEC” z 19 października 2015 r. środkiem ochrony indywidualnej nie jest zwykła odzież, która nie zapewnia ochrony. Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK stwierdził, że kamizelka odblaskowa siatka nie jest zwykłą odzieżą powszechnego użytku, tylko kamizelką ostrzegawczą, która ma na celu sygnalizowanie obecności użytkownika w sytuacji zagrożenia.

W piśmie zawiadamiającym o wszczęciu postępowania Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności albo wycofanie wyrobu z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonej niezgodności wyrobu w jednej gazecie o zasięgu ogólnopolskim oraz wyznaczył jej termin na ich podjęcie. Strona postępowania została poinformowana również, jakie należy przedstawić dowody na potwierdzenie podjętych działań.

(Pismo z dnia 5 sierpnia 2016 r. zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 15 sierpnia 2016 r.).

W dniu 5 września 2016 r. wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo strony postępowania, w którym podtrzymała stanowisko wyrażone w toku kontroli przeprowadzonej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, iż zakwestionowana kamizelka siatkowa nie jest środkiem ochrony indywidualnej i nie podlega wymaganiom rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej. Strona postępowania stwierdziła, że wyrób ani z nazwy, ani z umieszczonych na nim oznaczeń, nie sugeruje, że jest środkiem ochrony indywidualnej. Zarzuciła ponadto organowi prowadzącemu postępowanie, że użył nieprawdziwego sformułowania, iż kontrolowany zakupił 20 sztuk kamizelki ostrzegawczej, zamiast „kamizelki siatkowej KS-2”, tak jak wyrób został opisany na fakturze zakupu. Strona postępowania w oparciu o uzyskaną opinię z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie oraz opinię z Instytutu Włókiennictwa w Łodzi, wyraziła stanowisko, iż o przynależności odzieży do środków ochrony indywidualnej, decyduje producent na podstawie przeznaczenia odzieży. Strona postępowania oświadczyła, że nigdy nie deklarowała, że kamizelka siatkowa model KS-2 jest odzieżą o intensywnej widzialności, a tym samym środkiem ochrony indywidualnej, stwierdziła ponadto, że skoro kamizelka odblaskowa nie jest środkiem ochrony indywidualnej to nie może być na wyrobie umieszczony znak CE oraz symbole przyporządkowane dla odzieży o intensywnej widzialności oraz dołączona do niego instrukcja użytkowania. Strona postępowania zarzuciła ponadto organowi prowadzącemu postępowanie, że przywołany w piśmie zawiadamiającym o wszczęciu postępowania przewodnik Komisji Europejskiej, nie jest obowiązującym dokumentem prawnym, oraz że takim dokumentem jest rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej. W oparciu o przedstawioną argumentację, strona postępowania wniosła

o umorzenie prowadzonego postępowania administracyjnego oraz uznania go za nieuzasadnione.

W dniu 5 września 2016 r. wpłynęły do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów akta kontroli przeprowadzonej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w sklepie Piotra Małyjureka prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ANTAR Piotr Małyjurek, przy ul. Lea 114 w Krakowie, w toku której stwierdzono w ofercie handlowej taki sam rodzaj wyrobu, tj. kamizelkę odblaskową siatka (kolor pomarańczowy, oznaczoną na fakturze KS-2 kamizelka siatkowa) wyprodukowaną przez producenta Grażynę Ludkiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie.

Na wszywce umieszczono m.in.: nazwę: kamizelka odblaskowa siatka, nazwę i adres producenta: F.H. Jagatex, ul. Bawełniana 12E, 97-400 Bełchatów, wyprodukowano w Polsce, rok produkcji: 2014, 100% Polieser, rozmiar: L, symbole graficzne dotyczące konserwacji.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca zakupił 3 sztuki ww. kamizelki od Grażyny Ludkiewicz prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie na podstawie faktury VAT nr 15/08/035 z dnia 5 sierpnia 2015 r. (na fakturze wyrób oznaczono: KS-2 kamizelka siatkowa).

W związku z przeprowadzoną kontrolą producent podtrzymał stanowisko przekazane w toku kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że ww. wyrób nie jest odzieżą ostrzegawczą, a tym samym środkiem ochrony indywidualnej.

Badania laboratoryjne przeprowadzone na zlecenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przez laboratorium badawcze Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, Zakład Ochrony Osobistych w Łodzi wykazały niezgodność przedmiotowego wyrobu z wymaganiami pkt 5.2.1 normy zharmonizowanej PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania” w zakresie współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego (średnia pomiarów wyniosła: 0,323 β - współczynnik luminancji świetlnej β powinien być większy niż 0,40 dla barwy fluorescencyjnej pomarańczowo-czerwonej) w związku z czym kamizelka nie zapewnia

odpowiedniej widoczności użytkownika w warunkach oświetlenia dziennego. Ponadto stwierdzono, że na etykiecie wyrobu nie podano numeru normy EN 1150, (wprowadzonej normą PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania”), co narusza pkt 9.3d ww. normy. Do wyrobu nie dołączono instrukcji użytkowania, co narusza pkt 10 ww. normy.

W dołączonej do sprawozdania opinii, jednostka notyfikowana stwierdziła, że nazwa wyrobu: „kamizelka odblaskowa siatka”, znakowanie i konstrukcja wyrobu wskazuje, że jest to odzież ostrzegawcza kategorii II do użytku pozazawodowego, który powinien być klasyfikowany, jako środek ochrony indywidualnej.

W związku z wynikami badań laboratoryjnych oraz przedstawioną przez stronę postępowania argumentacją, pismem z dnia 30 września 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, Zakładu Ochron Osobistych w Łodzi o wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy wydaną dla producenta opinią, a poddaniem wyrobu badaniom laboratoryjnych na zgodność z wymaganiami normy PN-EN 1150:2001, w trakcie których stwierdzono, że wyrób, jest środkiem ochrony indywidualnej II kategorii.

W dniu 2 listopada 2016 r. wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo, w którym Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, z jednej strony podtrzymał stanowisko, że o kwalifikacji odzieży ochronnej do środków ochrony indywidualnej decyduje producent, z drugiej strony nie zajął stanowiska, dlaczego wyrób poddano badaniom, jako środek ochrony indywidualnej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania” zharmonizowanej z Dyrektywą Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (89/686). Stwierdził jedynie, że skoro wyrób nie spełnia wymagań określonych w pkt 5.2.1 normy PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego, nie powinien być oznakowany ww. numerem normy.

W związku z powyższym pismem z dnia 15 grudnia 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę postępowania o rozszerzeniu prowadzonego

postępowania o wprowadzoną do obrotu kamizelkę odblaskową siatka (kolor pomarańczowy, oznaczoną na fakturze KS-2 kamizelka siatkowa) niezgodną z wymaganiami:

- § 15 rozporządzenia, z uwagi na brak wymaganego współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego, co stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia użytkownika, z uwagi na nieprawidłowe wizualne sygnalizowanie jego obecności w sytuacjach zagrożenia w warunkach oświetlenia dziennego;
- § 9 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączonej do wyrobu instrukcji użytkownika;
- § 36 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak deklaracji zgodności WE;
- § 39 ust. 1 rozporządzenia w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na brak certyfikatu oceny typu WE;
- § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak znaku CE.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2016 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności albo wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonej niezgodności wyrobów w gazecie o zasięgu ogólnopolskim oraz wyznaczył jej termin na ich podjęcie. Prezes UOKiK podtrzymał stanowisko, że wprowadzona do obrotu „kamizelka odblaskowa siatka” (oznaczenie na fakturze kamizelka siatkowa KS-2) jest środkiem ochrony indywidualnej w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej przeznaczonym do ochrony użytkownika przed jednym lub większą liczbą zagrożeń. Przedmiotowy wyrób kwalifikuje się do odzieży o intensywnej widzialności kategorii II do użytku pozazawodowego, która powinna spełniać wymagania określone w normie PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania”, a tym samym zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej. Prezes UOKiK stwierdził, że kamizelka odblaskowa siatkowa nie jest zwykłą odzieżą z naszytą taśmą odblaskową, tylko odzieżą ostrzegawczą, której zadaniem jest

zapewnienie ochrony użytkownikowi przed zagrożeniami występującymi na drodze poprzez wizualne sygnalizowanie jego obecności. W opinii Prezesa UOKiK producent wprowadzając do obrotu kamizelkę, która z wyglądu i konstrukcji przypomina odzież ostrzegawczą, powinien zapewnić, że będzie ona spełniać wymagania normy PN-EN ISO 20471:2013 „Odzież o intensywnej widzialności - Metody badania i wymagania”, albo normy PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego”, a tym samym zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu. Prezes UOKiK przyznał, że kamizelki ostrzegawcze są obecnie powszechnie stosowane m.in. na drodze, lotnisku, torowisku, zakładach pracy szczególnie tam, gdzie występuje ryzyko potrącenia przez samochód i stoi na stanowisku, że niezależnie od tego, gdzie są używane i przez kogo, powinny spełniać wymagania dla odzieży ostrzegawczej. Prezes UOKiK uznał, że skoro producent produkuje kamizelki z materiału fluorescencyjnego oraz odblaskowego, które chociażby ze względu na specyfikę materiału mają za zadanie zwiększać widoczność użytkownika w sytuacjach jego potencjalnego zagrożenia dla zdrowia, czy życia to wpływa bezpośrednio na bezpieczeństwo użytkownika. Prezes UOKiK poinformował, że Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił, że w ofercie producenta na stronie internetowej: www.jagatex.pl widniała informacja, że kamizelka z ażurowej siatki (model KS-2) jest doskonała wszędzie tam, gdzie użytkownik chce zwiększyć widoczność wyrobu oraz jest przeznaczona do użytku pozazawodowego. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że obecnie na stronie zamieściła informację, że wyrób nie jest odzieżą ochronną i nie zapewnia bezpieczeństwa w rozumieniu dyrektywy WE nr 89/686/EEC i normy zharmonizowanej PN-EN ISO 20471. Prezes UOKiK wyraził opinię, że nazwy: kamizelka ostrzegawcza, odblaskowa, czy też odzież o intensywnej widzialności są nazwami tożsamymi, a o tym, czy jest to środek ochrony indywidualnej, czy też nim nie jest, decyduje konstrukcja oraz przeznaczenie wyrobu, dlatego stoi na stanowisku, że kamizelki odblaskowe siatkowe z wyglądu przypominające odzież ostrzegawczą, przeznaczoną do zwiększenia widoczności użytkownika na drodze w sytuacji zagrożenia, powinny spełniać wymagania odpowiednich norm zharmonizowanych, a tym samym zasadnicze wymagania rozporządzenia. Prezes UOKiK stwierdził, że nie bez znaczenia jest fakt, że kamizelki były sprzedawane w sklepach z produktami bhp, m.in. odzieżą ochronną. Prezes UOKiK wskazał ponadto, że kamizelka odblaskowa siatka została zakwalifikowana do środków ochrony indywidualnej na podstawie przepisów rozporządzenia w sprawie środków ochrony indywidualnej, a nie na podstawie przewodnika Komisji Europejskiej „Guide to application of the PPE Directive 89/686/EEC

z 19 października 2015 r., który potwierdza jedynie, że Komisja Europejska kwalifikuje odzież ostrzegawczą do II kategorii środków ochrony indywidualnej.

Pismo Prezesa UOKiK z dnia 15 grudnia 2016 r. oraz postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 16 grudnia 2016 r., z uwagi na niemożność ich doręczenia, zostały dwukrotnie awizowane przez urząd pocztowy oraz przechowywane przez okres 14 dni w placówce pocztowej. Ponadto jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru pism strona postępowania została zawiadomiona o dacie i miejscu pozostawienia pisma. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał korespondencję za skutecznie doręczoną, w trybie art. 44 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”. Przepis art. 44 § 4 Kpa stanowi, iż doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1 tj.: 14 dni, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2017 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia prowadzonego postępowania administracyjnego, z uwagi na konieczność umożliwienia stronie przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 16 grudnia 2016 r.

Pismem z dnia 23 stycznia 2017 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż postanowienie z dnia 16 grudnia 2016 r nie zostało jej doręczone, w związku z powyższym niezrozumiałe jest dla niej otrzymane postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 12 stycznia 2017 r. przedłużające termin prowadzonego postępowania administracyjnego. W związku z pismem strony postępowania, Prezes UOKiK niezwłocznie przekazał stronie postępowania drogą elektroniczną postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 16 grudnia 2016 r.

Pismem z dnia 3 lutego 2017 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, przed wydaniem decyzji przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań w terminie 10 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Ponadto powiadomił stronę postępowania, iż zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L

z 2008 r. Nr 218, str. 30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.) w terminie nie krótszym niż 10 dni, ma możliwość przedstawienia swojego stanowiska w sprawie. W dniu 13 lutego 2017 r. strona postępowania skorzystała z ww. uprawnień (dowód notatka służbowa).

W dniu 20 lutego 2017 r. wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo strony postępowania z dnia 16 lutego 2016 r., w którym przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Strona postępowania stwierdziła, że nie kwestionuje, że produkowane przez nią kamizelki odblaskowe siatka nie spełniają wymagań norm oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej, tymczasem począwszy od wszczęcia postępowania Prezes UOKiK próbuje wykazać okoliczności, których nigdy nie kwestionowała i zleca badania, które mają udowodnić, to co strona przyznała jeszcze przed wszczęciem postępowania. Strona postępowania argumentowała, że od momentu projektu, przyjęła że kamizelki nie są przewidziane do noszenia bądź trzymania przez użytkownika, w celu jego ochrony przed jednym lub większą liczbą zagrożeń, które mogą mieć wpływ na jego bezpieczeństwo lub zdrowie. Stwierdziła ponadto, że z uwagi na fakt, że producent nie zadeklarował przynależności kamizelki do środków ochrony indywidualnej, jak również nie zapewniał o posiadaniu przez wyrób funkcji ochronnych, kamizelki nie można wbrew decyzji producenta zakwalifikować do środków ochrony indywidualnej. Strona postępowania wskazała, że kamizelka nie została poddana certyfikacji oraz nie umieszczono na niej żadnych oznaczeń wskazujących i sugerujących chociażby pośrednio, że jest to środek ochrony indywidualnej. Strona postępowania podniosła również argument, że w załączniku A (informacyjnym) do normy PN-EN ISO 20471:2013 Odzież o intensywnej widzialności. Metody badania, ustawodawca dopuszcza produkcję i użytkowanie wyrobów, które nie spełniają wymagań ww. normy, a tym samym nie muszą być kwalifikowane, jako środki ochrony indywidualnej. Strona postępowania stwierdziła, że Centralny Instytut Ochrony Pracy z siedzibą w Warszawie w piśmie z dnia 21 października 2016 r. przedstawił stanowisko, z którego wynika, że dopuszcza wprowadzenie do obrotu kamizelek nie będących środkami ochrony indywidualnej. Strona postępowania stwierdziła, że skoro z oznakowania wyrobu wynikało, że nie spełnia wymagań normy PN-EN 1150:2001, gdyż takie było założenie producenta, to nie było konieczności przeprowadzania kosztownych badań laboratoryjnych wyrobu. Strona postępowania wyraziła również wątpliwość, czy badania zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy i rzetelny powołując się na korespondencję Centralnego Instytutu Ochrony Pracy Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, który stwierdził, że kamizelka na sto procent nie spełnia

wymagań w zakresie współrzędnych chromatyczności i nie ma sensu jej naświetlać. Strona postępowania zarzuciła ponadto, że pracownicy Centralnego Instytutu Ochrony Pracy oraz Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej ustalali pomiędzy sobą normę, zgodnie z którą należało zbadać przedmiotową kamizelkę oraz że Centralny Instytut Ochrony Pracy wydając opinię, iż nazwa, znakowanie i konstrukcja wyrobu sugeruje, że jest to środek ochrony indywidualnej, wyszedł poza zakres zlecenia przekazanego przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Strona postępowania stwierdziła, że oznakowanie kamizelki w żaden sposób tego nie sugeruje, dlatego ww. opinia, nie może być stanowić podstawy wydania przez Prezesa UOKiK decyzji. Strona postępowania poinformowała, że pismem z dnia 14 lutego 2017 r. zwróciła się do Centralnego Instytutu Ochrony Pracy o sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w sprawozdaniu z badań laboratoryjnych. Stwierdziła ponadto, że dotychczasowe ustalenia Centralnego Instytutu Ochrony Pracy potwierdzają, że jeżeli producent nie deklaruje cech ochronnych odzieży nie może ona być kwalifikowana, jako środek ochrony indywidualnej, nie podlega ocenie zgodności i nie może być oznakowana znakiem CE i numerem normy. Strona postępowania zarzuciła ponadto nieprawdziwe stwierdzenie Prezesa UOKiK zawarte w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2016 r., że Centralny Instytut Ochrony Pracy nie zajął stanowiska dotyczącego poddania wyrobu badaniom laboratoryjnym na zgodność z wymaganiami normy PN-EN 1150:2001, gdyż jak twierdzi strona wyrób został poddany powyższym badaniom na zlecenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W ocenie strony postępowania należałoby wyjaśnić kwestię poddania wyrobu badaniom przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, chociaż z umieszczonych na nim oznaczeń nie wynikało, że jest zgodny z ww. normą. Strona postępowania, zarzuciła ponadto, że Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w sposób wybiórczy i nieprecyzyjny dokonał analizy informacji zawartych na stronie internetowej: www.jagatex.pl. Stwierdziła również, że nie jest prawdziwe stwierdzenie zawarte w postanowieniu Prezesa UOKiK z dnia 16 grudnia 2016 r., zgodnie z którym na stronie internetowej widniał zapis, że kamizelka nie wymaga certyfikatu na zgodność z normą PN-EN 471, gdyż producent od samego początku wskazywał przy opisie kamizelki informację: „Kamizelka wykonana z przewiewnej ażurowej siatki. Doskonała wszędzie tam, gdzie chcemy zwiększyć swoją widoczność, a przepisy nie wymagają certyfikatu zgodności z normą PN-EN ISO 20471. Strona postępowania poinformowała ponadto, że na stronie zawarta była jednoznaczna informacja: „certyfikat: brak”. Strona postępowania podniosła również argument, że kamizelka siatka KS-2 nie została

umieszczona na stronie producenta w kategorii kamizelki ostrzegawcze, ale w kategorii kamizelki siatkowe, tak aby nie sugerować konsumentowi, że jest to odzież ostrzegawcza. Strona postępowania stwierdziła, że o przeznaczeniu wyrobu decyduje producent, a tym samym on kwalifikuje wyrób do środków ochrony indywidualnej, a nie jednostka notyfikowana, a tym bardziej organy administracji publicznej, co potwierdził Centralny Instytut Ochrony Pracy, Instytut Włókiennictwa w Łodzi, Instytut Technologii Bezpieczeństwa MORATEX oraz Polskie Zrzeszenie Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej. Strona postępowania stwierdziła, że po sugestii Instytutu Włókiennictwa zawartej w piśmie z dnia 13 lutego 2017 r. w celu uniknięcia wątpliwości, co do charakteru wyrobu, umieściła na stronie internetowej, etykiecie oraz metce wyrobu informację, że wyrób nie jest odzieżą ochronną i nie zapewnia bezpieczeństwa w rozumieniu dyrektywy WE Nr 89/686/EEC i normy zharmonizowanej PN-EN ISO 20471, PN-EN 1150:2001, PN-EN 13356:2004. Strona postępowania stwierdziła ponadto, że nie ma znaczenia, że kamizelka sprzedawana jest w sklepach bhp, ponieważ nie ma na to wpływu, a sklepy nie mają obowiązku sprzedawania wyłącznie środków ochrony indywidualnej. Strona postępowania przedstawiła również przykładowe oznaczenie kamizelki siatkowej KS-2 i kamizelki ostrzegawczej KO-6. Podsumowując strona postępowania poinformowała, że w jej ocenie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym przedłożone przez stronę opinie Instytutu Włókiennictwa, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy, Zrzeszenia Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej, jednoznacznie wskazują, że kamizelka siatkowa KS-2 nie jest środkiem ochrony indywidualnej i nie podlega wymaganiom normy PN-EN 1150:2001 oraz normy PN-EN ISO 20471, a producent dochował wszelkiej staranności, aby poinformować konsumentów i potencjalnych użytkowników wyrobu, iż nie jest ona środkiem ochrony indywidualnej – odzieżą ostrzegawczą. Strona postępowania wyraziła opinię, że dotychczasowe zarzuty Prezesa UOKiK są bezprzedmiotowe i nie znajdują podstaw w przepisach obowiązującego prawa, a norma PN-EN 20471, jednoznacznie określa, że takie wyroby mogą być produkowane i dystrybuowane na rynku. Tym samym strona postępowania wnosi o umorzenie prowadzonego postępowania. Do pisma strona postępowania dołączyła odpis pełnomocnictwa z dowodem opłaty skarbowej, Załącznik A do normy ISO 20471, przykładowe faktury zakupu kamizelki siatka KS-2 i kamizelek ostrzegawczych KO-6, pismo Instytutu Włókiennictwa z dnia 8 lutego 2017 r., pisma Instytutu Technologii Bezpieczeństwa MORATEX z dnia 8 lutego 2017 r. i 15 lutego 2017 r., opinię Zrzeszenia Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej z dnia 13 lutego 2017 r. oraz pismo z dnia

14 lutego 2017 r. skierowane do Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie.

W dniu 23 marca 2016 r. wpłynęła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poprawka/uzupełnienie do sprawozdania z badań nr 340/PB/2016/NO z dnia 3 marca 2017 r. przeprowadzonych przez Centralny Instytut Oceny Pracy – Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Warszawie dotycząca opinii/interpretacji zawartej w ww. sprawozdaniu. Jednostka notyfikowana poprawiła ww. sprawozdanie, wykreślając z dołączonej do niego opinii stwierdzenie: „Nazwa, znakowanie i konstrukcja wyrobu sugeruje, że jest to odzież ostrzegawcza do użytku pozazawodowego. W związku z tym wyrób ten jest klasyfikowany, jako środek ochrony indywidualnej kategorii II zgodnie z dyrektywą 89/686/EWG” oraz stwierdzenie: „Ponadto na etykiecie dołączonej do wyrobu nie podano numeru normy EN 1150”.

W toku postępowania strona postępowania skorzystała z prawa do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawa wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 41a ust. 1 zd. 1 ustawy o systemie oceny zgodności stroną postępowania jest osoba, która wprowadziła do obrotu lub oddała do użytku wyrób niezgodny z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, wobec której postępowanie zostało wszczęte.

Zgodnie z art. 5 pkt 20 ustawy o systemie oceny zgodności za producenta należy uważać osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która projektuje i wytwarza wyrób, albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu pod własną marką lub znakiem. Zgodnie natomiast z art. 5 pkt 2 ustawy o systemie oceny zgodności przez wprowadzenie do obrotu należy rozumieć udostępnienie przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera, nieodpłatnie albo za opłatą, po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu

(EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyrobu w celu jego używania lub dystrybucji.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy Grażyna Ludkiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie, jest producentem wprowadzonych do obrotu „kamizelek odblaskowych siatka”, (oznaczonych na fakturze: KS-2 kamizelki siatkowe).

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie oceny zgodności stanowi, iż wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku podlegają ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności.

W wyniku kontroli przeprowadzonej przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, stwierdzono, że kamizelka odblaskowa siatka nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w § 9 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączonej do wyrobu instrukcji użytkowania oraz innych wymagań określonych w § 36 ust. 1, z uwagi na brak deklaracji zgodności WE, § 39 ust. 1 w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na brak certyfikatu oceny typu WE oraz § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak znaku CE.

Wyniki kontroli uzasadniały wszczęcie z urzędu przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego, na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, w sprawie wprowadzonej do obrotu przez Grażynę Ludkiewicz prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowa JAGATEX Grażyna Ludkiewicz w Bełchatowie, „kamizelki odblaskowej siatka”, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 9 ust. 1 oraz innymi wymaganiami określonymi w § 36 ust. 1, § 39 ust. 1 w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 oraz § 43 ust. 1 rozporządzenia.

Ponadto w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, stwierdzono w ofercie handlowej taki sam rodzaj wyrobu, tj. kamizelkę siatkową (kolor pomarańczowy, oznaczoną na fakturze KS-2 kamizelka siatkowa).

Badania laboratoryjne przeprowadzone na zlecenie Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przez laboratorium badawcze Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, Zakład Ochrony Osobistych w Łodzi wykazały niezgodność przedmiotowego wyrobu z wymaganiami pkt 5.2.1 normy zharmonizowanej PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania” w zakresie współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego (średnia pomiarów wyniosła: 0,323 β - współczynnik luminancji świetlnej β powinien być większy niż 0,40 dla barwy fluorescencyjnej pomarańczowo-czerwonej) w związku z czym kamizelka nie zapewnia odpowiedniej widoczności użytkownika w warunkach oświetlenia dziennego.

W dołączonej do sprawozdania opinii, jednostka notyfikowana stwierdziła, że nazwa wyrobu: „kamizelka odblaskowa siatka”, znakowanie i konstrukcja wyrobu wskazuje, że jest to odzież ostrzegawcza kategorii II do użytku pozazawodowego, który powinien być klasyfikowany, jako środek ochrony indywidualnej.

W wyniku kontroli Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w § 9 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączonej do wyrobu instrukcji użytkowania oraz § 5 ust. 1 i § 7, z uwagi na brak wymaganego współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego oraz innych wymagań określonych w § 36 ust. 1, z uwagi na brak deklaracji zgodności WE, § 39 ust. 1 w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na brak certyfikatu oceny typu WE oraz § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak znaku CE.

W związku z powyższym pismem z dnia 15 grudnia 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował stronę postępowania o rozszerzeniu prowadzonego postępowania o wprowadzoną do obrotu kamizelkę odblaskową siatka (kolor pomarańczowy, oznaczoną na fakturze KS-2 kamizelka siatkowa) niezgodną z wymaganiami:

- § 15 rozporządzenia, z uwagi na brak wymaganego współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego, co stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia użytkownika, z uwagi na nieprawidłowe wizualne sygnalizowanie jego obecności w sytuacjach zagrożenia w warunkach oświetlenia dziennego;

- § 9 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączonej do wyrobu instrukcji użytkowana;
- § 36 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak deklaracji zgodności WE;
- § 39 ust. 1 rozporządzenia w związku z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na brak certyfikatu oceny typu WE;
- § 43 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na brak znaku CE.

Zgodnie z wymaganiami określonymi w § 9 ust. 1 rozporządzenia, producent lub jego upoważniony przedstawiciel, wprowadzając środki ochrony indywidualnej do obrotu, powinien dostarczyć instrukcję ich użytkowania, zwaną dalej „instrukcją”. Ponadto zgodnie z § 36 ust. 1 rozporządzenia, producent lub jego upoważniony przedstawiciel, wystawia dla środków ochrony indywidualnej deklarację zgodności WE. Przepis określony w § 15 rozporządzenia, stanowi, że środki ochrony indywidualnej wykonane z materiału przeznaczonego do używania w warunkach, w których obecność każdego użytkownika powinna być wizualnie sygnalizowana, należy wyposażyć w jeden lub więcej właściwie rozmieszczonych elementów lub urządzeń emitujących albo odbijających promieniowanie widzialne o odpowiedniej intensywności świetlnej oraz właściwościach fotometrycznych i kolometrycznych. Przepis określony w § 39 ust. 1 rozporządzenia, stanowi natomiast, że jeżeli wzór środka ochrony indywidualnej poddany ocenie typu WE odpowiada wymaganiom określonym w odpowiednich przepisach, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat oceny typu WE i powiadamia o tym niezwłocznie wnioskodawcę (zgodnie z § 38 ust. 2 rozporządzenia, jest nim producent lub jego upoważniony przedstawiciel). Zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, za zgodne z zasadniczymi wymaganiami uznaje się środki ochrony indywidualnej inne niż określone w § 34 ust. 3 rozporządzenia (środki ochrony indywidualnej o prostej konstrukcji) posiadające oznakowanie CE, dla których producent lub jego upoważniony przedstawiciel posiada certyfikat potwierdzający zgodność z zasadniczymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu i wystawił deklarację zgodności WE. Przepis określony w § 43 ust. 1 rozporządzenia, stanowi, że producent umieszcza oznakowanie CE na środkach ochrony indywidualnej, które spełniają zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu oraz zostały poddane procedurom oceny zgodności.

W toku prowadzonego postępowania strona postępowania zakwestionowała stanowisko Prezesa UOKiK, który uznał, że wprowadzone do obrotu kamizelki odblaskowe siatka (oznaczone na fakturze KS-2 kamizelki siatkowe) są środkiem ochrony indywidualnej, twierdząc, że wyroby są zwykłą odzieżą z naszytą taśmą odblaskową. Strona postępowania wyraziła stanowisko, że producent jest osobą, która decyduje o przynależności odzieży do środków ochrony indywidualnej na podstawie przeznaczenia odzieży oraz oświadczyła, że jako producent nigdy nie deklarowała, że kamizelki siatkowe model KS-2 są odzieżą o intensywnej widzialności, a tym samym środkiem ochrony indywidualnej. Prezes UOKiK podtrzymuje stanowisko, że kontrolowane „kamizelki odblaskowe siatka” są środkami ochrony indywidualnej w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej, zgodnie z którym przez środek ochrony indywidualnej należy rozumieć urządzenie bądź wyposażenie przewidziane do noszenia bądź trzymania przez użytkownika w celu jego ochrony przed jednym lub większą liczbą zagrożeń, które mogą mieć wpływ na jego bezpieczeństwo lub zdrowie. Mając na uwadze wygląd wyrobów, ich rozwiązanie konstrukcyjne oraz przeznaczenie, uznaje, że wyroby są odzieżą ochronną oraz odzieżą ostrzegawczą, której podstawową funkcją jest wizualne sygnalizowanie obecności użytkownika na drodze we wszystkich porach dnia oraz w ciemności przy oświetleniu światłami przednimi pojazdu, światłem latarek lub reflektorów, a także przy oświetleniu światłami ulicznymi na drogach miejskich. Stanowisko Prezesa UOKiK zostało potwierdzone badaniami laboratoryjnymi przeprowadzonymi przez laboratorium badawcze Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, Zakład Ochron Osobistych w Łodzi (sprawozdanie z badań laboratoryjnych 340/PB/2016/NO z dnia 17 czerwca 2016 r.), w trakcie których kamizelka odblaskowa siatka (model KS-2) została przebadana, jako środek ochrony indywidualnej zgodnie z wymaganiami normy PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania” zharmonizowanej z Dyrektywą Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (89/686). Pomimo, iż na wniosek strony postępowania z dnia 14 lutego 2017 r. Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Warszawie w dniu 3 marca 2017 r. zmienił treść opinii dołączonej do sprawozdania z badań nr 340/PB/2016/NO z dnia 17 czerwca 2016 r. wykreślając z treści opinii stwierdzenie, że nazwa, znakowanie i konstrukcja wyrobu wskazuje, że jest to odzież ostrzegawcza kategorii II

do użytku pozazawodowego, który powinien być klasyfikowany, jako środek ochrony indywidualnej, Prezes UOKiK w dalszym ciągu podtrzymuje stanowisko, że kamizelki odblaskowe siatka są odzieżą ostrzegawczą. Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, że skoro producent produkuje kamizelki z wyglądu przypominające odzież ostrzegawczą, która ma na celu zwiększenie widoczności użytkownika w sytuacjach jego potencjalnego zagrożenia, powinien zapewnić, że wyroby będą spełniały wymagania odpowiednich norm zharmonizowanych, a tym samym zasadnicze wymagania rozporządzenia, niezależnie od tego, gdzie będą używane. W ocenie Prezesa UOKiK, producent nie może tłumaczyć się tym, że skoro produkowane przez niego kamizelki używane będą w innym celu, niż odzież ochronna o intensywnej widzialności, to nie musi przeprowadzać oceny zgodności, gdyż zgodnie z przepisami, ponosi on odpowiedzialność za wprowadzone do obrotu wyroby. W szczególności, że wygląd kamizelek odblaskowych wprowadza w błąd konsumentów, co do przeznaczenia wyrobu, sugerując, że jest to odzież ostrzegawcza, której celem jest zwiększenie widoczności użytkowników, co ma bezpośredni wpływ na ich bezpieczeństwo. W odniesieniu do przedstawionego przez stronę postępowania stanowiska, Prezes UOKiK pragnie zauważyć, iż w toku prowadzonego postępowania wykazywał jedynie, że produkowane przez stronę kamizelki odblaskowe siatka (oznaczone na fakturze KS-2 kamizelki siatkowe) są środkiem ochrony indywidualnej, gdyż strona postępowania od początku nie zgadza się z jego stanowiskiem, argumentując, że nie deklaruje wyrobu, jako środka ochrony indywidualnej. Prezes UOKiK stwierdza ponadto, że nieuzasadniony jest zarzut strony postępowania, iż próbując udowodnić, że kamizelka nie spełnia wymagań, zlecił badania wyrobu. Kamizelki odblaskowe siatka zostały pobrane do badań w toku kontroli prowadzonej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, niezależnie od prowadzonego w tym samym czasie przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego, wszczętego na podstawie akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Wskazać przy tym należy, że powyższy organ kontroli również uznał kamizelkę za środek ochrony indywidualnej. Prezes UOKiK nie zgadza się również z daleko idącym wnioskiem strony, że załącznik A (informacyjny) normy PN-EN ISO 20471:2013 Odzież o intensywnej widzialności. Metody badania i wymagania, dopuszcza występowanie na rynku wyrobów zapewniających widzialność, które nie muszą spełniać jej wymagań i tym samym być kwalifikowane, jako środki ochrony indywidualnej. Z powyższego załącznika (Tablica A 1 Czynniki związane z poziomem ryzyka) wynika jedynie, że w przypadku występowania dużego ryzyka dla uczestnika ruchu drogowego, przewidziana jest odzież, która powinna spełniać wymagania

normy PN-EN ISO 20471:2013 Odzież o intensywnej widzialności. Metody badania i wymagania, co do ilości i jakości warunków dziennych i nocnych. Biorąc pod uwagę fakt, że w odzieży wyróżniono trzy klasy ochrony, należy przyjąć, że chodzi o odzież ostrzegawczą. Można zatem przyjąć, że wyroby mające zastosowanie w przypadku występowania średniego oraz niskiego ryzyka, które nie muszą spełniać wymagań, co do ilości i jakości tych warunków, nie mogą być kwalifikowane, jako odzież ostrzegawcza. Zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt 1 ww. normy, przedmiotowa norma nie ma zastosowania w odniesieniu do sytuacji średniego i niskiego ryzyka. Podkreślić jednak należy, że załącznik A, na który powołuje się strona jest wyłącznie załącznikiem informacyjnym i tylko zgodność wyrobu z normatywnymi rozdziałami normy podanymi w Tablicy ZA 1, stanowić może podstawę domniemania zgodności wyrobu (załącznik ZA). Należy również wskazać, że produkowana przez stronę kamizelka odblaskowa siatka (KS-2), nie była kwestionowana z normy PN-EN ISO 20471:2013, tylko z normy PN-EN 1150:2001 „Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Metody badań i wymagania” zgodnie z przeznaczeniem, wskazanym w ofercie na stronie internetowej. Prezes UOKiK podziela opinię, przedstawioną w piśmie z dnia 21 października 2016 r. Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowego Instytutu Badawczego z siedzibą w Warszawie, że na rynku występują kamizelki wykonane z materiałów o właściwościach fluorescencyjnych, które mogą służyć do wyróżnialności osób z otoczenia w celu wizualnej sygnalizacji ich obecności (osoby funkcyjne, grupy zawodników), ale nie zgadza się z tym, że mogą one przypominać odzież ostrzegawczą. Kamizelka siatkowa KS-2 wyglądem przypomina taką odzież i powinna spełniać wymagania normy, przede wszystkim w zakresie materiału, z którego została wykonana. W ocenie Prezesa UOKiK nie będzie wystarczające umieszczenie na kamizelce informacji, że wyrób nie jest środkiem ochrony indywidualnej, ponieważ jego wygląd wprowadza w błąd konsumenta sugerując, że jest to odzież ostrzegawcza, która powinna spełniać wymagania. Prezes UOKiK nie podziela zatem stanowiska reprezentowanego przez Centralny Instytut Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Warszawie, Zakład Certyfikacji Textil – Cert Instytutu Włókiennictwa w Łodzi, Zakład Certyfikacji Wyrobów Instytutu Technologii Bezpieczeństwa MORATEX w Łodzi oraz Polskie Zrzeszenie Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej stwierdzającego, że o przynależności odzieży do środków ochrony indywidualnej, decyduje wyłącznie producent. Powyższe stanowisko oznaczałoby dowolność w decydowaniu o tym, które wyroby są środkami ochrony indywidualnej, a które nimi nie są, chociaż powinny spełniać wymagania norm zharmonizowanych. Prezes UOKiK

nie zgadza się również z zarzutem nieprawdziwego stwierdzenia zawartego w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2016 r., że w ofercie na stronie internetowej nie było zamieszczonego zapisu: „Kamizelka nie wymaga certyfikatu na zgodność z normą PN-EN 471”. Zapis taki widniał na stronie internetowej, co wynika z akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (karta 13). Dodatkowo zamieszczono również zapis: „Kamizelka siatkowa KS-2, wykonana z przewiewnej ażurowej siatki, doskoną wszędzie tam, gdzie chcemy zwiększyć widoczność”. Z akt kontroli wynika również, że w ofercie zamieszczono zapis dotyczący przeznaczenia: „Do użytku pozazawodowego” oraz zapis dotyczący certyfikatu: „Brak” (karta 12). Dopiero później producent umieścił zapis: Uwagi: „Wyrób nie jest odzieżą ochronną i nie zapewnia bezpieczeństwa w rozumieniu dyrektywy WE Nr 89/686/EEC i normy zharmonizowanej PN-EN ISO 20471” (akta postępowania UOKiK 78). Wskazać ponadto należy, że zgodnie z art. 40h ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, organ wyspecjalizowany może zlecić przeprowadzenie badań akredytowanemu laboratorium, w celu ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania, w przypadku gdy osoba zobowiązana do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności, nie przedstawi tych dokumentów. W związku z tym, że producent - Grażyna Ludkiewicz nie poddała wyrobu ocenie zgodności, zasadne było przeprowadzenie jego badań laboratoryjnych. Ponadto odnosząc się do zarzutu konsultacji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy, należy stwierdzić, że konsultacja nie dotyczyła zakwalifikowania kamizelki do odzieży ostrzegawczej, a jedynie normy, z którą należało zbadać kamizelkę, z uwagi na to, że producent nie zadeklarował jej zgodności z normą. Jedną z przesłanek przeprowadzenia badań na zgodność z normą PN-EN 1150:2001 było m.in. przeznaczenie wyrobu wskazane przez producenta (do użytku pozazawodowego) oraz wygląd kamizelki sugerujący, że jest to odzież ostrzegawcza. W odniesieniu do argumentacji strony postępowania, że oznakowanie wyrobu nie sugerowało, że jest to środek ochrony indywidualnej, należy przytoczyć zapis ze sprawozdania z badań (340/PB/2016/NO) z dnia 17 czerwca 2016 r., z którego wynika, że oznaczenie wielkości wyrobu zostało określone zgodnie z normą PN-EN ISO 13688:2013 Odzież ochronna - Wymagania ogólne, do której odsyła norma PN-EN 1150:2001 Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego. Prezes UOKiK stwierdza, również że bezsporny jest fakt, że przedmiotowa kamizelka odblaskowa siatka została poddana badaniom na zlecenie Małopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej, natomiast podtrzymuje twierdzenie zawarte w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2016 r., że Centralny Instytut Ochrony Pracy Państwowy

Instytut Badawczy z siedzibą w Warszawie, nie zajął stanowiska, dotyczącego sprzeczności pomiędzy wydaną dla strony postępowania opinią, że o przynależności odzieży do środków ochrony indywidualnej decyduje producent, a tym, że poddał wyrób badaniom, jako środek ochrony indywidualnej. Prezes UOKiK stwierdza, że chociaż jednostka notyfikowana poprawiła na wniosek strony postępowania sprawozdanie z badań laboratoryjnych w zakresie dołączonej do niego opinii, nie wycofała się z tego, że niezasadnie przeprowadziła badania wyrobu na zgodność z normą PN-EN 1150:2001 Odzież ochronna. Odzież o intensywnej widzialności do użytku pozazawodowego, gdyż strona nie deklarowała wyrobu, jako środka ochrony indywidualnej.

Tym samym Prezes UOKiK podtrzymuje stanowisko, że kamizelki odblaskowe siatka KS-2 są środkiem ochrony indywidualnej oraz uznaje, że przedstawione przez stronę postępowania argumenty nie zasługują na uwzględnienie w prowadzonym postępowaniu.

Strona postępowania w toku postępowania została pouczona o przysługującym jej prawie brania czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiedzania się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona postępowania skorzystała w toku postępowania z przysługujących jej uprawnień.

Przepis art. 20 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 stanowi, iż Państwa członkowskie zapewniają, że produkty stwarzające poważne zagrożenie, wymagające szybkiej interwencji, włącznie z zagrożeniem, którego skutki nie są odczuwalne bezpośrednio, są wycofywane z obrotu lub odzyskiwane, lub że ich udostępnianie na ich rynku jest zabronione, oraz informują o tym niezwłocznie Komisję. Ponadto art. 19 ust. 2 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 stanowi, iż organy nadzoru rynku podejmują stosowne środki w celu ostrzeżenia w odpowiednim terminie użytkowników na ich terytorium o odkrytym przez nie zagrożeniu związanym z danym produktem w celu zmniejszenia ryzyka zranienia lub innych szkód.

Zgodnie z art. 41c ust. 3 pkt 1 i pkt 4 ustawy o systemie oceny zgodności, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że wyrób nie spełnia zasadniczych, szczegółowych lub innych

wymagań, a strona nie podjęła działań, o których mowa w art. 41b ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, organ prowadzący postępowanie może w drodze decyzji nakazać wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku oraz nakazać stronie postępowania powiadomienie konsumentów lub użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 41c ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności w decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, organ prowadzący postępowanie może także nakazać odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają. Przepisy o rękojmi za wady stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 41 c ust. 9 ustawy o systemie oceny zgodności, jeżeli wymaga tego interes konsumentów lub użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 3, rygor natychmiastowej wykonalności.

Pismo zawiadamiające stronę o wszczęciu postępowania z dnia 5 sierpnia 2016 r. w którym Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności albo wycofanie wyrobu z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonej niezgodności zostało skutecznie doręczone stronie postępowania w dniu 16 sierpnia 2016 r. Prezes UOKiK ponownie wyznaczył stronie postępowania termin na przedstawienie dowodów postanowieniem z dnia 16 grudnia 2016 r., które zostało dwukrotnie awizowane przez urząd pocztowy oraz przechowywane przez okres 14 dni w placówce pocztowej. Ponadto jak wynika z adnotacji na kopercie pisma, strona postępowania została zawiadomiona o dacie i miejscu pozostawienia pisma. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał korespondencję za skutecznie doręczoną, w trybie art. 44 Kpa. Przepis art. 44 § 4 Kpa stanowi, iż doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1 tj.: 14 dni, a pismo pozostawia się w aktach sprawy. Ponadto skan ww. postanowienia przekazano na prośbę strony postępowania, więc strona miała wiedzę na temat toczącego się wobec niej postępowania oraz konieczności przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności bądź wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o niezgodności wyrobów. Pomimo dwukrotnie wyznaczonego stronie postępowania przez Prezesa UOKiK terminu na przedstawienie dowodów strona postępowania nie przedstawiła dowodów. Mając na uwadze stwierdzone niezgodności wyrobów oraz zagrożenie stwarzane przez wyroby związane z brakiem przeprowadzonej procedury oceny zgodności, a w przypadku kamizelek odblaskowych siatka w kolorze pomarańczowym, również brakiem wymaganego współczynnika luminancji świetlnej dla materiału nowego, co stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia użytkownika,

z uwagi na nieprawidłowe wizualne sygnalizowanie jego obecności w sytuacjach zagrożenia w warunkach oświetlenia dziennego, Prezes UOKiK uznał za niezbędne nakazanie wycofania wyrobów z obrotu, powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu w jednej gazecie (dzienniku o zasięgu ogólnopolskim) oraz ich odkupienia na żądanie osób, które faktycznie nimi władają.

W trosce o bezpieczeństwo użytkowników (konsumentów) kwestionowanych wyrobów, które z uwagi na stwierdzone niezgodności wyrobów może być zagrożone, Prezes UOKiK uznał, że zachodzi konieczność w interesie użytkowników (konsumentów) nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze niezgodności występujące w wyrobach oraz zagrożenie jakie stwarzają wyroby, zastosowane przez Prezesa UOKiK środki należy uznać za adekwatne i proporcjonalne do stopnia zagrożenia powodowanego przez wyroby.

Zgodnie z art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2016 r., poz. 542 z późn. zm.), zwanej dalej „usozinr” do rejestru, o którym mowa w art. 61 ust. 1 usozinr, wpisuje się również decyzje ostateczne, o których mowa w art. 41c ust. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (t.j. Dz. U. 2016 r., poz. 655 z późn. zm). Zgodnie z art. 61 ust. 1 usozinr, Prezes UOKiK prowadzi rejestr wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie, zwany dalej „rejestrem”. Przepis określony w art. 61 ust. 3 usozinr stanowi, że Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku wydania decyzji ostatecznych, o których mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4. Zgodnie z art. 61 ust. 4 usozinr Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku, gdy:

- 1) strona postępowania, o której mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1 wykaże, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji;
- 2) podmiot gospodarczy będący stroną postępowania, o których mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Zgodnie z art. 38 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemie oceny zgodności postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

P o u c z e n i e

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kpa, w związku z art. 43b ustawy o systemie oceny zgodności, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa UOKiK
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka